

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3125/2023
21.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Спасојевић, адвокат из ..., против тужене Машинско електротехничке школе „Гоша“ из Смедеревске Паланке, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Пожаревцу, ради поништаја одлуке и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1297/23 од 21.04.2023. године, у седници одржаној 21.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужене и **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду у делу става првог изреке, којим је потврђен став други и део става трећег изреке делимичне пресуде Основног суд у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 65/22 од 25.11.2022. године и у ставу трећем изреке и делимична пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 65/22 од 25.11.2022. године, у ставу другом изреке и у делу става трећег изреке којим је обавезана тужена да тужиоца врати на рад и у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1297/23 од 21.04.2023. године, у делу става првог изреке којим је потврђен став први изреке делимичне пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 65/22 од 25.11.2023. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 65/22 од 25.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка у тој правној ствари до правноснажног окончања кривичног поступка који се води пред ОЈТ у Великој Плани у предмету Кт 575/21 као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништена су решења директора туженог број .. од 05.04.2022. године и одлука Школског одбора тужене број .. од 21.04.2022. године, као незаконите. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоца врати на рад на радно место на којем је радио или које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, а ставом четвртим изреке је одлучено да ће се о преосталом тужбеном захтеву, као и трошковима поступка одлучити коначном пресудом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1297/23 од 21.04.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је делимична првостепена пресуда у ставовима првом, другом и делу става трећег изреке за враћање тужиоца на рад и жалба туженог у том делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је делимична првостепена пресуда у осталом делу става трећег изреке и тужба у том делу одбачена као недозвољена, а ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене да се обавезе тужилац да плати туженој трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, учињене пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу члана 441. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Тужена у ревизији правноснажну пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, указујући да је ова повреда учињена у другостепеном поступку, међутим, како ова битна повреда одредаба парничног поступка у смислу одредбе члана 407. ЗПП није законом прописан разлог за изјављивање ревизије, то ови наводи нису цењени.

Тужена је ревизијом побијала другостепену пресуду у делу којим је потврђена одлука првостепеног суда којом је одбијен предлог тужене за прекид поступка до правноснажног окончања кривичног поступка који се по наводима тужене води против тужиоца, а Врховни суд је испитујући дозвољеност ревизије у овом делу у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП, оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, међутим, решење о прекиду поступка не спада у одлуке којима се поступак окончава, због чега је сходно цитираној законској одредби ревизија против таквих одлука недозвољена, те је применом одредбе члана 413. ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у преосталом делу у границама својих овлашћења из члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен на неодређено време код тужене на пословима наставника Решењем директора тужене, бр. .. од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, тужиоцу је изречена дисциплинска мера престанка радног односа због повреде забране, а ставом другим је одлучено да ће му радни однос престати када одлука директора о утврђеној повреди забране постане коначна. Из образложења решења произлази да је одељенски старешина Одељења 3/5 дана 14.10.2022. године поднела пријаву директору у којој је навела да је од хранитеља ученице ББ сазнала да је ученица на часу ... 12.10.2022. године доживела непријатност, јер је наставник – овде тужилац, захтевао да седне поред њега да би размотрили њену оцену, при чему ју је додиривао по ноzi, загрлио и пољубио у косу, услед чега се она осећала непријатно, а на крају часа је позвао да му приђе обраћајући јој се непримереним речима да има најлепшу задњицу, описујући рукама њену фигуру. Одмах по пријему пријаве, ученица је позвана ради давања писане изјаве, што је она и учинила у присуству хранитеља и привременог старатеља из Центра за социјални рад 14.10.2022. године, па је у писаној изјави ученица описала догађај на часу ..., описујући понашање наставника. Тужилац је удаљен са рада решењем о привременом удаљењу

бр. .. од 14.10.2022. године, а након тога је закључком бр. .. донетим истог дана покренут дисциплински поступак за утврђивање одговорности тужиоца због повреде забране из члана 111. став 9. и члана 112. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 8. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности запослених у школи.

Из образложења закључка произлази да су тужиоцу стављене на терет две повреде радне обавезе: долазак на рад у припитом и пијаном стању, која представља тежу повреду радне обавезе из члана 164. тачка 6. Закона о основама система образовања и васпитања и због повреде забране из члана 110-113 истог Закона. Приликом доношења закључка узете су у обзир изјава ученице ББ, као и изјава тужиоца дата у просторијама директора школе 14.10.2021. године у којој је признао да је два дана раније у школу дошао у алкохолисаном стању, те да је у току часа ученицу ББ пољубио у главу, али без икаквих крајњих намера, јер има према њој очинска осећања, те се не сећа да ли је изговорио нешто непримерено ученици. Током дисциплинског поступка је утврђено да је против тужиоца поднет оптужни предлог Кт бр.575/21 од 08.12.2021. године због постојања оправдане сумње да је извршио кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. Кривичног законика.

Школски одбор тужене је, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења директора о престанку радног односа, одлуком бр. .. од 21.04.2022. године, потврдио првостепено решење.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да је у конкретном случају наступила застарелост вођења дисциплинског поступка, јер је дисциплински поступак против тужиоца покренут 14.10.2021. године, закључком директора школе, и трајао је све до 21.04.2022. године када је школски одбор донео коначну одлуку о дисциплинској одговорности тужиоца, па је сходно одредбама члана 165. став 1. тачка 6. став 9, став 10. и став 11. Закона о основама система образовања и васпитања протекао законом прописан рок од шест месеци од дана покретања дисциплинског поступка у коме је поступак могао да буде вођен, ценећи притом да се застарелост вођења дисциплинског поступка одређује према времену доношења другостепене одлуке туженог којом се утврђује дисциплинска одговорност тужиоца, због чега су одлуке директора и Школског одбора тужене о отказу тужиоцу поништене, као незаконите и обавезана тужена да тужиоца врати на рад.

Међутим, по оцени Врховног суда овакав закључак о застарелости вођења дисциплинског поступка се за сада не може прихватити, јер су нижестепени судови погрешно применили материјално право због чега је чињенично стање непотпуно утврђено.

Тужена је током првостепеног поступка указивала да из оптужног предлога ОЈТ Велика Плана Кт бр.575/21 КТО 417/21 од 08.12.2021. године произлази да је тужилац био у притвору од 14.10.2021. године, предлажући да се на околност тужиочевог боравка у притвору изврши увид у ове списе, који предлог је првостепени суд одбио, а затим је у жалби указивала да је тужилац у притвору био од 14.10.2021. године до 22.10.2021. године, када је мера притвора према њему укинута решењем Основног суда у Великој Плани Кпп 40/21, те је указала да услед тога дисциплински поступак према тужиоцу није могао да се води, због чега сходно одредби члана 165. став 11. Закона о основама система образовања и васпитања застарелост за то време није текла, па се ревизијом основано указује да нижестепени судови приликом рачунања рока застарелости вођења дисциплинског поступка против тужиоца нису разматрали

околност о застоју застарелости на коју је тужена указала, иако је она битна за доношење одлуке.

Одредбом члана 165. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је да се дисциплински поступак покреће и води за учињену тежу повреду радне обавезе из члана 164. као и за повреду забране из члана 110-113. овог Закона. Ставом 10. истог члана прописано је да вођење дисциплинског поступка застарева у року од шест месеци од дана покретања дисциплинског поступка а ставом 11. је прописано да застарелост не тече ако дисциплински поступак не може да се покрене и води због одсуства запосленог или других разлога у складу са законом.

Дисциплински поступак против тужиоца покренут је закључком бр. .. од 14.10.2021. године, а коначна одлука о његовој дисциплинској одговорности донета је 21.04.2022. године када је Школски одбор тужене одлучио о жалби тужиоца на одлуку директора, те се рок застарелости, како то правилно оцењују нижестепени судови има рачунати до тог датума, а не како то погрешно тврди тужена до доношења одлуке директора тужене као првостепене 05.04.2022. године. Међутим, приликом доношења одлуке о застарелости вођења дисциплинског поступка нижестепени судови нису ценили околност да је тужилац био у притвору, нису утврђивали дужину трајања притвора, нити су ценили да ли је та околност спречавала вођење дисциплинског поступка, у ком случају рок застарелости вођења дисциплинског поступка сходно цитираној одредби члана 165. став 11. Закона о основама система образовања и васпитања не би текао, односно, дошло би до његовог застоја.

Због овога је првостепена пресуда укинута у ставу другом и делу става трећег изреке, којима су поништене као незаконите одлуке директора и Школског одбора тужене о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезана тужена да тужиоца врати на рад, као и пресуда Апелационог суда у Београду којим је првостепена пресуда у овим деловима потврђена.

У поновном поступку првостпени суд ће утврдити у ком периоду је тужилац био у притвору, те ће затим ценити да ли је у том периоду дошло до застоја застарелости дисциплинског поступка, што би за последицу имало продужење рока застарелости за време које је тужилац провео у притвору. а затим ће о тужбеном захтеву донети нову, на закону засновану одлуку.

На основу изложеног, применом одредбе члана 416. став 2. ЗПП, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић